

Can Trường ĐOÀN TRỌNG CẢO...

Đã Về Cõi Phúc

Pháo Binh Can Trường Đoàn Trọng Cảo, quan to, súng dài, đạn lớn, tung hoành khắp 4 vùng chiến thuật.

Ngoài tiền tuyến, lòng dũng cảm, tính can trường, tài điều khiển nô chụp, nô chậm, xuyên phá, TOT của anh đã khiến giặc kinh hồn khiếp vía, tan hàng. Anh là Can Trường.

Ở hậu phương, đồng đội, đồng môn, đồng khóa, thương anh, mến anh, nghe anh kể chuyện, nhìn anh cười thì lại đặt cho anh cái danh Trường Can.

Trong ngục tù VC, từ Yên Bái tới Hoàng Liên Sơn, Vĩnh Quang Vĩnh Phú, đâu đâu ai cũng trọng anh vì anh luôn đứng thẳng như cây tùng trước bão.

Tài như anh chốn sa trường, đức như anh giữa chốn ba quân, bình dân hiền hòa như anh giữa đám đông khiến người người kính phục.

Anh đã biết “sinh lão bệnh tử” nên luôn luôn an nhàn tự tại, mỗi cuối tuần, quây quần cùng anh em bên ly cafe’ điều thuốc, “bai-bát” nữa mà chi, thanh thoi ra đi ở tuổi 80 như anh là anh đã được về cõi phúc.

Cần Thơ

Ở trên đó, những đàn em tuổi trẻ tài cao như Nguyễn Xuân Phúc, Đỗ Hữu Tùng, Trần Văn Hợp, Nguyễn Quốc Chính, Nguyễn Trí Nam cùng hàng ngàn đồng đội TQLC khác đã ra đi trước anh, ở rải rác khắp mọi chiến trường sẽ tập hợp lại đón anh, chào mừng anh, Trường Can, Can Trường Đoàn Trọng Cảo.

Và trên hết là anh lại được đoàn tụ cùng chị kể từ ngày 2 tháng 9/2013.

Kể từ ngày chị ra đi, nửa đường gầy gánh, anh buồn và thường khuyên nhủ chúng tôi:

– “Hãy giữ lấy hạnh phúc trong tầm tay, hãy quý trọng những gì mình đang có, kéo mai kia một nọ, mất đi “một nửa” thì thương, thì nhớ rồi hối tiếc vô cùng.

Nay thì không còn nhớ nữa, anh đã về với chị, hạnh phúc bên chị

Đó chính là cõi phúc mà anh chờ đợi từ lâu.

Từ nay, mỗi cuối tuần, mỗi sáng Chúa Nhật chúng tôi không còn cùng anh bên ly cafe’, không còn thấy anh “nhớ nhà tôi” châm điều thuốc, chúng tôi, những đàn em nhớ anh, nhưng anh cười:

– “Tao đoàn tụ với chị mà”.

Chúc mừng Trường Can Đoàn Trọng Cảo.

Cần Thơ